

1971

1971
at
retirement

EMLÉKEZÉS Gyulai Idára

Gyulai Ida a század elején született és e korszak harcai között, saját tapasztalatai alakították ki állásfoglalását, világnézetét. Jelleme, tudása vezette pályáján; kommunista volt már az illegális időkben is. A felszabadulás után az egyik szép megbízatást kapta a másik után, diplomata lett, elismerték, megbecsülték és ő is bebizonyította, milyen értékek rejlenek a nőkben.

Apja nyomdász volt és tehetségéhez képest mindent megtett, hogy két lánya művelődhessen, hogy nyelveket tanulhassanak. Gyulai Ida hihetetlen szorgalommal tanult meg németül, angolul, franciául, majd — már, mint diplomata — olaszul. A háború előtt irodába járt, s kivételes helyzete volt, mert műszaki, kereskedelmi szöveget egyformán kitűnően fordított. Azonban figyelmét nem kerülték el a társadalmi igazságtalanságok, a kapitalizmus súlyos ellentmondásai. Gyerekkorában végigkinlódta az első háború nehézségeit, majd 1919-ben már teljes érdeklődésével, mely főleg az irodalom és a filozófia között oszlott meg, a marxizmus felé fordult. — Részt vett az illegális mozgalomban, Sebes Pállal dolgozott együtt. A Magántisztviselők Országos Szövetségében tevékenykedett, a szakszervezeti ellenzéki mozgalomban vett részt. Bevittek a rendőrségre. Mikor kiszabadult, feketelistára került. Lakásuk egy időben az illegális irodalom raktára volt. Sok félegális, illegális cikket lektorált, javított, tett nyomdakész állapotba. Kiváló stílusa volt.

Lásd: Gartner Henry (menyőgléje)

1794
1791

A felszabadulás után rögtön a Szikrához került, az egyik igazgató mellett dolgozott, majd a Társadalmi Szemle olvasószerkesztője lett. Onnét emelték ki a diplomáciai pályára, Washingtonba küldték. Rövidesen első tanácsos lett és mint ilyen, az ügyvivő szerepét is betöltötte a követ távollétében. Itt Washingtonban galád támadás érte. Egy félőrült amerikai magyar, aki a követet kereste, öt késszúrással súlyosan megsebezte. Sokáig volt ekkor beteg és voltakeppen élete végéig sem heverte ki egészen ezt a merényletet.

Washington után Párizsba neveztek ki, majd onnét Rómába került. Munkáját mindenütt tehetséggel és páratlan szorgalommal végezte. Mikor hosszú évek után hazakerült, az ENSZ-osztály vezetője lett a Külügyminisztériumban. Több ízben vett részt az ENSZ-közgyűléseken, a Külügyminisztérium megbízásából.

A hatvanas években nyugdíjazását kérte — már fáradt volt. De hamarosan kiderült, hogy nem tud munka nélkül élni, s mint nyugdíjas, a Kassuth Kiadóhoz szerződött lektorként és fordítóként. Kitűnő munkát végzett, majdnem halála napjáig dolgozott.

Hü barát volt, nagyon szerette az embereket.

Ember volt a szó legnemesebb értelmében.

K. M.

1951 Jan. 10

3